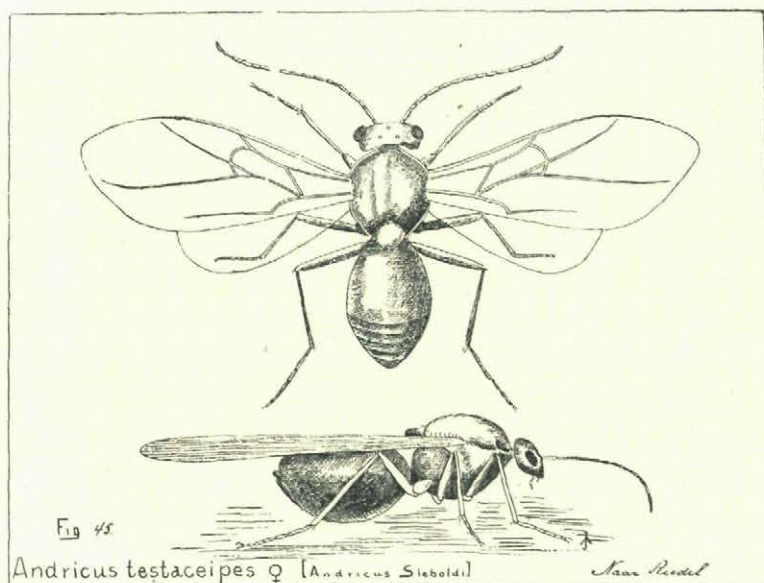

studie van onze gallen. Er valt in dit opzicht nog veel te bereiken. De heer Joman is altijd bereid, om ieder met raad en daad bij deze zeer belangwekkende en bekoorlijke studie te helpen.

Er ligt nu nog net een herfst en een lente voor ons, een volledig gallenseizoen, en het

zou wel heel aardig zijn, wanneer sommigen uwer op de Groote Biologische Tentoonstelling, die door de Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging het volgend jaar te Amsterdam wordt georganiseerd, eens zouden kunnen uitkomen met een mooie collectie gallen, al was het maar van enkele soorten.

T.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Een nieuw weekdier voor de Nederlandsche fauna. — Een poos geleden ontving ik van den heer Tinbergen wat Paardenzadels (*Anomia ephippium* L.) en Noordsche rotsboorders (*Saxicava arctica* L.), die hij op Texel van den zomer (22—23 Juli 1924) bezuiden Koog had gevonden (zie „De Levende Natuur” Jrg. XXIX, afl. 7, pag. 219). Er waren echter ook nog 3 exemplaren van een klein tweekleppig schelpje bij: „of ik ook wist wat dat was.” Ik had een dergelijke schelp nooit tevoren gezien en vermoedde, dat het wel iets zeldzaams zijn zou. Ik gaf het dus ter determinatie in Artis, en het bleek een tot nog toe niet uit Nederland met zekerheid bekende soort te zijn, n.l. *Modiola marmorata* Forb.

Hieronder laat ik de diagnose van genoemd mollusc volgen (verkort naar Jeffreys British Conchology Vol. II) welke mij door mej. van Benthem Jutting welwillend is toegestuurd.

Schelp ovaal, opgeblazen, tamelijk dun, glanzend en iets iriseerend; oppervlakte van de schelp in drie vakken verdeeld, met 15—18 van den top straalsgewijs uitgaande ribben op het voorste veld, geen op het middelste en 20—25 op het achterste. Grondkleur geelachtig, geelgroen of geelbruin, waaroverheen onregelmatige roode of bruinroode vlekjes en streepjes, die soms zig-zag lijntjes vormen. Opperhuid (= epidermis) licht-groen. Randen van de schelp met afgeronde hoeken, het voorste einde schief afgestompt. De gesloten schelp laat aan de onderzijde een lange, smalle reet open, waardoor de byssus-

draden passeeren. De toppen van de beide schaalhelften bij het scharnier dicht naar den voorrand verschoven en vrij sterk opgeblazen. Binnenkant paarlmoerglanzend en iriseerend.

Maten van 2 exemplaren: L. 6 mM. Br. 3 mM. D. 3 mM.

L. 7 mM. Br. 5 mM. D. 4 mM.

Verspreiding: Atlantische Oceaan van Noorwegen tot Gibraltar en Middellandsche Zee. Door een Duitsche expeditie zijn ook enkele exemplaren vóór Terschelling gevischt, honderd meter uit de kust, hoewel op geringe diepte. Van de Hollandsche kust zijn deze 3 exemplaren de eenige met zekerheid bekende.

Dikwijls in den mantel van manteldieren, maar ook vrijlevend en dan met den byssus vastgehecht aan steenen, tusschen hechtschijven van wieren enz.; niet diep onder het zeeniveau.

Amsterdam.

C. V. REGTEREN ALTENA.

Libellentrek. — Met belangstelling heb ik uw artikelen over de libellentrek gelezen, en daarbij gezien, dat mijn bericht uit Noordwijk aan Zee u van nut geweest is.

Hoewel waarschijnlijk eenigermate als mosterd na den maaltijd en niet van veel belang, interesseert u misschien toch, wat ik omtrent dit verschijnsel in: C. E. Brehn „Het leven der dieren,” Ned. bewerking, 2de druk, gelezen heb, mogelijk is u dit al bekend. In deel III, pag. 532, staat: „Andere Waterjuffers (andere dan Agrionidae), leeren wij het best kennen in tijden als de *onweer* voorspellende zwoelheid van de lucht . . . Zij vormen „de familiën der Libellulidae en Aeschnidae. Vooral wanneer *onweersbuien* in aantocht „zijn of zich ontlasten, gedragen deze insecten zich zeer onrustig.”

Op pag. 535: „Beide soorten (*Libellula depressa* en *Lib. quadrimaculata*) hebben nu en „dan de algemeene aandacht getrokken door ontzaglijk groote zwermen te vormen en „verre tochten te ondernemen. Sedert 1673 worden meer dan 40 zulke gevallen vermeld; „meestal bestonden de zwermen uit *Lib. quadr.*, soms uit *Lib. depr.*, een enkele maal uit „*Agrion*-soort.”

Die eerste mededeeling komt wel merkwaardig goed overeen met mijn eigen waarnemingen op Zondag in Noordwijk en Maandag in Leiden, waarvan ik u schreef, dat er toen *onweersbuien* kwamen opzetten, en het scheen, of de libellen daarvoor vluchtten, en in de richting van de bui wegtrokken.

Voor de tweede mededeeling zou het van belang zijn te weten, in welk jaar of deel III voor Holland bewerkt is, en welke bronnen hier gebruikt zijn.

Op mij maakte de trek van Mei j.l. niet een buitengewone indruk, ik meen ± 1911, een grotere te hebben meegemaakt.

Ik was niet in de gelegenheid, u dit eerder te melden, maar hoop dat u deze berichten toch nog van belang kunnen zijn.

G. VAN ITALIE.

Libellentrek. — Dezer dagen zag ik in de „Groene” een artikel over de libellentrek en kan u alsnog mededeelen, dat op 20 Mei tusschen 11 en 1 uur een zeer groot leger van vliegende (niet jagende) libellen zich over Wieringen bewogen, laagvliegend en voor een groot deel boven den weg en de huizen in de richting van Z.-W. naar N.-O. (de as van het eiland ongeveer). De in Friesland aangekomenen zullen dus via den Oever vanuit de streek tusschen Alkmaar en Schagen de Zuiderzee zijn overgestoken naar Pingjum en omstreken, wat uw vermoeden van afkomst benoorden Alkmaar dus bevestigt. De Nunspeeter zwerm is via Putten naar het Z.-W. gevlogen, want werd op de boschwachterswoning Sprielt (tusschen Putten en Garderen) waargenomen, eerst rustend des morgens voor een deel en verder op den dag vliegend. Misschien kan dit nog bijdragen tot de studie van dien trek.

Hippolytushoef.

G. DE GRAAF.

Amphidasis betularia L. ab. doubledayaria. — In verband met hetgeen de heer W. W. Schipper in de jongste Sept.-afl. van „De Levende Natuur” meedeelde over de zwarte afwijking van den metertorenkop, is het wellicht niet van belang ontbloom, aan te teekenen, hoe de toestand met betrekking tot dezen vlinder in de gemeente Soest is.

In 1924 verzamelde ik van den bedoelden spanner een groot aantal ruspen, waarvan de